XII. évfolyam. Csik-Szereda, 1900. február 28. 9. szám.

CSIKI LAPOK

POLITIKAI HETILAP

ÉS CSIKVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Györgyjakab M. utóda könyvkereskedése, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény, valamint hirdetések a előfizetési díjak is küldendők.

Megjelenik a lap Minden Szerdán. Kéziratok nem adatnak vissza.

FELELŐS SZERKESZTŐ: Dr. FEJÉR ANTAL, ügyvéd.

Nyilttéri czikkek soronként 40 fillérért közöltetnek. Egyes lap ára 20 fillér.

Előfizetési ár: Egész évre 8 kor. (Külföldre) 12 kor. Félévre 4 kor. Negyedévre 2 kor. Hirdetési díjak a legolcsóbban számíttatnak

Korteskedjünk.

A kuriai biráskodásról szóló törvény elzárátja a közigazgatási tisztviselőket a választások idejére, s hogy a kir. ügyészek is valamivel elfoglalva legyenek, oda állítja a tömlöcz ajtajához börtönőröknek

Roppant szép ez az alkotmányos élet, a véleménynyilvánitás szabadságát roppantul respektálja.

Hanem ne sokat povedáljunk, mert a jog, igazság és törvényesség érájában a szókimondásnak könnyen megihatjuk az árát, inkább beszéljünk arról, a mi tárgyunkhoz tartozik.

Néhai való jó Orbán Balázs kopott mentéjének meg volt az az exorcizáló tulajdonsága, hogy ha a nyaka körül akasztotta, beszélhetett az alól tücsköt-bogarat, mindent elhittek neki. És beszélt is az öreg szabad pálinkafőzésről, dohány-ültetésről, bélyegeltörlésről stb stb. s végül Magyarország finánciáit mégis ugy kikerekitette, hogy Anglia állapota csak bliktri volt a miénkhez képest.

És abban a halomra hordott sok bombasztban mégis volt eszme. Ha az öregnél lett volna akarat azt kidomboritani, s kellő szivósság az országgyülésen sulyt adni, ma talán a kezdeményezésénél már jóval tul volnánk.

Lásunk csak a nagy frázisok egyikét, a szabad pálinkafőzést!

Ez igy egymagában piaczra dobva, nevetségesnek tünik fel, de ha kezdjük bonczolni, elemeire szétválasztani, még sem olyan nevetséges az: mert mi is csak az a pálinkafőzés? A mezőgazdasági termékek ipari feldolgozással való értékesitése. Ez a definiczió tehát a tulajdon tetszés szerinti szabad értékesitését foglalja magában s bár az állam hatalomnak utóvégre is jogában áll azt korlátozni, még sem foglalhatja le teljesen a maga részére, mert ez egyenlő volna a termelés abbanhagyásával.

És nem is foglalja le az állam ezt a maga részére, mert tudja, hogy a monopolium fogalma a polgárság érlükteté-sének lekötéséig nem terjedhet, tudja hogy az élenyt a levegőből elvennie nem szabad: csakis használatát köti megközelithetlen feltételekhez, hogy képzelt elő nyeit annál könnyebben elérhesse.

A szeszadó törvények a pálinkafőzési nem tiltják, csak a joghasználatot kötik oly szigoru feltételekhez, melyek betarthatlanok, s melyek az azzal élni kivánóknak onnan is 2—3 szoros kárt okoznak. A jog konfiskálása tehát magukban a mellék körülményekben van a termelőkre kényszeritve, s ez az őszinteség hiánya mellett az állam kormányzati rendszernek oly félszeg nyilvánulása, melyhez hasonlókat csak Magyarországon találunk.

Látszólag az ország közgazdasága érdekében a kormány ugy mint az országgyülés több oldalu munkásságot fejt ki, de közelebbről tekintve, találunk egy összhangtalan, szétforgácsolt, tehát áldatlan működést, mert a produktumok jövedelmezővé tételére, gazdaságos felhasználására nemcsak nincs meg az összhang, hanem egyenesen el van zárva az ut attól. Termelünk azért hogy a ringeknek vagy az általuk szabályozott árban elpocsékoljuk, vagy ha ezt nem akarjuk, termelünk azért, hogy jövedelmetlenül, az elromlás veszélyének kitéve, összehalmazzuk.

Nem szabad egyenesen a nyilvánosság elé dobni azt a nagy vádat, mintha mindez a szeszgyárosok érdekében történnék. Magyarországon sok minden megeshetik, de azt még sem mondhatjuk, hogy 16 millió ember érdeke nehány száz szeszgyárosnak martalékul odadobatik. Ennyire elfekélyesedve még nem vagyunk. Hanem azt igen is mondjuk és állitjuk, hogy a földmivelési és pénzügyiminiszterek könnyelmü kaczérkodása mindig elfeledte e kérdést komoly tanulmány tárgyává tenni. A földmivelési miniszternek egyéb sem kell, mint erdőtörvény, s ebben oly virtuozitást fejt ki, hogy mahonnap a lombsusogás is csak a Horváth Sándor engedélyétől függ. A pénzügyminiszter pedig a pénzügyigazgatóságok háremében kéjeleg, s a furcsábbnál furcsább adóalapok szörbettjét kóstolgatja.

Igen is mondjuk és állitjuk, hogy a földmivelési miniszter soha sem értett egyet a pénzügyminiszterrel egy és más közgazdasági termelvény jövedelmezővé tételére, mert ha ezt teszi, most nem kellene anketteznii a telepitések, a munkáskérdések, a korrupczók, s más napi renden lévő kérdések érdekében, nem kellene az Egánféle józanesztü emberek kinpadra vonásában szégyenkezni. Hanem ezt a politikai sakkvonást hagyjuk Darányi miniszternek, nekünk itt más czélunk van, korteskedjünk a mig még szabadon tehetjük.

Igen! a szeszgyárosoknál hagytam volt el.... Tehát a szeszgyárosok köttek kartelt a szesz árának minimumára és csinálnak ringet a szeszgyártáshoz szükséges termelvények beszerzési maximumára. És ezt a két miniszter összedugott kézzel bámulja, s midőn 16 millió ember prüszköl tőle, ők csak nézik-nézik hogy mi lelte czeket? Természetes mert nehány száz szeszgyárt könnyebb ellenőrizni, mint 16 milió embert, s természetes mert nehány száz szeszgyárnak könnyü fogyasztási piaczot szerezni a 16 millió emberben, s igy mindkét miniszter államgazdasági kötelességeinek fényesen eleget tesz. Az nem kérdés, hogy 16 millió honpolgárnak mi az érdeke, mert hiszen a szeszt csak fogyasztani kell, de abból adót fizetni nem lehet, főkérdés pedig az adóalap nö velése, s az egyre fokozódik a szeszgyártási rendszerben a gyáraknak adott előnyökben. Szakasztott mása az osztr. büntető perrendtartásnak, ott is az ügyésznek derüre-borura vádolni kellett, menteni nem volt szabad.

Ámde ez csak káprázat, a lajtántuli tartományokból átvett, s ott már elavult rendszernek lidérczynyomása. Az államnak nem állhat érdekében népeit kiszolgáltatni a szeszgyáros urak kapzsiságának. Az államkormánynak nemcsak érdekében, hanem egyenesen kötelességében áll a polgárságnak minél nagyobb jólétet biztositani; ezt pedig első sorban nem adó elengedéssel, hanem azzal éri el, ha az egyéni tevékenységnek minél tágabb kört biztosit, a szabad rendelkezési jog abszolut bilincseit rendre és önként felnyitja, az egyéni munkásságot nem engedi az arra jogosulatlanok által két-háromszoros adó alá kényszeriteni.

Szóval, a kérdést átvive jelen esetre, az államkormánynak nem állhat érdekében egyes vidékeken szesz nagyraktárokat állitani, hogy ezek a szeszgyárosoknak könnyü kezelésü piaczai legyenek, hogy e szesz nagyraktárosok az egyes kocsmárosoknak minden munka nélküli vásárhelyei legyenek, s végül, hogy az egyes kocsmárosok a polgároknak verejtékkel szerzett filléreit összeszedjék: a fáradtsági százalék többszörüs lesszámitásával átadják a szeszraktárosoknak és ezek a busás provizió kiszakitásával a tőkét átadják a szeszgyárosoknak, hogy azok annak szegényes perczentjét adó czimen beszolgáltassák az állampénztárba.

Vagyis egy liter szesznek termelési ára a nyereséggel együtt tegyük fel 68 fillér, ez kikerül a raktároshoz 80 fillérbe, a raktáros kiadja a kocsmárosnak 1 koronába, a kocsmáros készit abból 2 liter pálinkát és eladja 1 korona 20 filléren,

A „CSIKI LAPOK" TÁRCZÁJA.

Hogy lehet . . .

Hogy lehet Erzsike
Oly nagyon kegyetlen?
Hisz az a levélke,
Az nem hihetetlen.

Minden sora való,
Tanu erre — szivem,
Mely Önért dobogó,
De — melynek nem hiszen.

Tiszta szív érzelme,
Annak buzditása,
Igazi verése
Vitt levél irásra.

Mit is irtam benne?
Azt hogy Önt szeretem,
S hogy bármi történne,
Önt el nem feledem.

Csak ennyi az egész,
Egyéb nincs is benne,
Ha ígent mondni kész,
Boldoggá tehetne.

Nulla.

A magányban.

Oh mily kedves a magányban.
Távol minden sajtól,
Hol a szív és lélek mindig
Csendre, ehnyre gondol!

Hol nem szavar semminemü
Gonosz incselkedés,
Hol Istenre gondolni int
Fölkelés, lelkesés.

És, ha Ő rá gondoltál már
Akkor csendes lehetsz,
Hidd meg, hogy egyebütt máshol,
Nem nyerhetsz ily enyhet.

Szeresd tehát azt a magányt
Gondolj csak Istenre,
Mert Ő neked csendet enyhet
Nyujt sebzett szivedre.

Várterész Antal.

Szegett szárnyak.

Irta: **Szántó Kálmán.**

I.

A vasveretes czimeres fayensze-kandalló rostján kiviláglott a pattogó keményfa zsarátja, a villamos broncz-csillárban égett még valamennyi láng, a sarokban egy japáni ernyős álló lámpából szürródött ki valami tompa-vörös fény a nagy, tágas fogadóteremben, (amilyeneket csak a budai részen, ott is csupán családi házakban épitenek) az apró, aranyozott, fehér rokokó butorok szerte hányva, ugy, amint az eltávozott vendégek felejtették, a földig érő nagy állótükör mellett egy felszolgáló asztalkán teás-czászék, Kugler-maradványok: fent a másik sarokban pedig anya és leány sirdogálnak egymás mellett szép csöndesen, mig a nagy, puha szmirna szőnyeget megrokkant, de császárkabátjában még mindig elég daliászat mutató családapa méregeti éles léptekkel.

Mamókának még csak illik a sirás. Az ő fehér hajához, összecsett rázoszos arczához, töpörödött alakjához még csak illik. De a leány, es olyan erős, olyan hatalmas, csupa erély és akarat, és az is sir.

— Most pedig utoljára és végérvényesen megmondtam, hogy többet szót se halljak róla! riadt föl hangja egész tekintélyével a családfő.

Pedig én mégis szinésznő leszek, apa.

— Lásd, asszony, ennek is csak te vagy az oka. Megmondtam! megmondtam jó előre. De nem nyughattál, mig bele nem vitted a leányt. De neked fogadóestélyek kellettek, meg bálok, meg műkedvelő előadások s minden esztendőben majd két annyi, mint amennyit megkeresem. Pedig elég szép fizetésem van, — s hatodik ranggosztályban! Félre is tehettünk volna belőle. S most már ott tartunk: fenn az ernyő, nincsen kas.

— Az már mindegy papa. Vagy azt hiszed, az egy pár ezer összekuporgatott forintocskáddal akkor férjhez vittek volna? No! Vagy azt gondolod, akkor kedvem lett volna itthon vénülni! Mindenki mondja s magam is tudom; van tehetségem s szinésznő leszek! Az, szinésznő!

— És igy majd férjhez, mész, ugy-e?

— Sokkal könnyebben! szinésznőnél nem keresnek pénzt, — ugy is tudják, hogy nincs — hanem az válogathat a pénzes gavallérokban.

Reszketve, halkan szólt közbe a mamóka;

— Az igaz!

A rokkantan is daliás családfő ajkára erre a közbeszólásra — bocsánat, de igaz — valósa gos káromlás tódult, de mégis visszafojtotta.

— És te kiereszteném a lányod valami falusi ripacsbandához egyedül?

— Én is vele megyek, suttogta a mamóka.

A tekintélyes családfőnek szeme-szája nyitva maradt.

— Hát én?

— Nem féltelek. Meg tudsz te lenni magad is. A házat ugy is el kell adnunk, ideiglenesen legényszállásra vonulsz.

— És kocsmába járok?

— Mindig nagyon szeretettel odajárni... Ha egy kicsit meggondoltan élsz, még takarithatunk is kétfelé valamit. Ilona is keresni fog s neked itthon, ugyszólván, semmise kell majd. Pár év alatt ki is tisztáshatjuk magunkat.

A derék családapának megint az ajkára tolult egy, a fentebbihez hasonló kiszólás, de megint csak elnyelte. Nagyon jól volt nevelve.

— Egy-két évnél tovább ugy se tart, mert azalatt bizonyosan férjhez megy Ilona s azt az áldozatot már te is meghozhatod neki, hogy kocsmában élsz.

Az utolsó két szóból világosan ki volt érezhető az irónia, még a jóságos mamóka hangján keresztül is s a daliás tartásu családapa fejébe csapta a kalapját e szavakkal:

— No hát akkor meg is kezdem már ma!

II.

Egy kitünő hirnevü magánszinésziskola tulajdonosa vállalkozott rá, hogy Ilonát egy év alatt, havonkint ötven forint tandijért, ha akarja! hősnőnek, ha akarja: szendének, ha akarja, szubrettnek, ha akarja: koloraturának kiképezi. Ilona a Jászai Mari babérait áhitotta meg s hősnőnek szánta magát. Egész sereg fiatal ur és fiatal kisasszony járt vele az iskolába: csupa apró Dusék, reménybeli Márkusok, egész bizonyos Küryk s már meglevő Novellik. Ilona kissé riadozott tőlük: a kisasszonyok többnyire lompcsak voltak s a fiatal urak nem mindig dicsekedhettek tiszta gallérral; s ebben teljesen elütöttek Ilona régi ismerőseitől. Egy kancsal szemü, vörös szeplős fiu mégis azt mondta neki egyszer, mikor a félév végén együtt vizsgáztak „A szikrában", hogy:

— Ilona nagyasád, mi ketten megháditjuk a világot!

— Mi ketten!

Ezek tehát, akiket ő szive mélyén mind megvetett, egyszerre azonnak néznek vele magukat. Ilona, az iskolába kissé ráragadt tempók szerint

mikor aztán a fogyasztó épen kétszeres árt fizet azért. És erre azt mondják: termézetes! Ilyen államban mint a miénk, ilyen természetességek vannak.

Ha Orbán Balás annak idejében azt mondja, hogy a szesz fogyasztás a leg utolsó községre is ki van puhatolva, vesse ki a pénzügyminiszter az összes termelési, fogyasztási és italmérési adókat egy tételben a kipuhatolt fogyasztás arányában magára a köségre és tegye szabaddá a szeszgyártást, pálinkafőzést; talán egy oly eszmét penditett volna meg, a mely kellő tanulmány mellett ma már a ringek fojtó karjait lefejtette volna a termelők nyakáról. Hanem ez nagy munka, kiterjedt ellenőrsés, s a pénzügyigazgatóságok és finánca biztosok nem végezhetik, azoknak ujabb és ujabb adóalapokat kell felfedezni. Pedig erősen téved, a ki abban valami rendkivüli munkát és teljesithetlen ellenőrzést vél felfedezni.

És mennyi bajnak, mennyi vesztességnek vette volna elejét ez, mert az előny nemcsak abban nyilvánulna, hogy a földmives pl. rozs termékének hektoliterét értékesitheté a mostani 3 frt helyett 7 frton, a szesz és pálinka folyó árában; hanem nyilvánult volna azon gazdasági ágak fejlesztésében, a kifejlett gazdasági ágak megvédésében, melyek Darányi miniszter reszortjához tartoznak; mert csak az aranygalléros tudós állatorvos urak nem tudják, de azzal miden kis székely gazda tisztában van, hogy a sertésvésznek, orbánczanak és mételykornak egyedüli ellenszere a rozsmaláta. Ez az a vérsavó mi befecskendezés nélkül táplál és hat. Ha a szabad pálinkafőzésnek ez a melléktermére akadálytalanul alkalmazható lett volna a mult években, mekkora károsodástól mentette volna meg az országot! Emellett pedig a magyar és székely faj testi és szellemi fejlődését nem tánadta volna meg az a vegyileg előállitott dekoktum a maga emberirtó rettenetességében.

Hanem ne szólj szájam, nem fáj fejem! mi köze egy vidéki lapnak országos érdekü kérdésekhez? Lukács László finánczaival, a Darányi Ignácz kettős hadseregével oly falanxot képez, hogy azt Magyarország 63 vármegyéje sem bontja meg egy hamar.

= **Községi előljáró választások.** A felcsiki járásban a községi előljáró választások végleg megejtetvén azok eredményének folytatását következőkben adjuk: *Csikrákoson* biró Fodor Mihály, albiró Fodor Imre. *Csik-Madéfalván* biró Részeg Mózes, albiró és pénztárnok Bodó Ferencz, közgyám és adószedő Sárosi Gergely. *Csik-Vacsárcsban* biró Fodor Gáspár albiró Biró Ignácz. *Csik-Görömcsfalván* biró Kovács Boldizsár, albiró Máté Domokos. *Csikszépban* biró ifj. Györfi Ferencz, albiró ifj. Kelemen József. *Csik-Taploczán* biró Gegő István, albiró és közgyám Vizi József, pénztárnok Bálint Károly. *Csik-Várdotfalván* biró Márkos Dénes, albiró Péter Imre. *Csik-Csobotfalván* biró Csiszér Pál, albiró Geczö Tamás. *Csik-Csomortánon* biró Nagy Lajos, albiró Baczoni János. *Csik-Pálfalván* biró Csiszér Márton, albiró Ferencz Áron. *Borzsovában* biró Kovács Simon, *Delnén* biró Kovács Gyárfás. Csik-Szt-Mihályon biró Kóss György, albiró Rácz Albert, pénztárnok Csáki Albert, adószedő és birtok nyilvántartó Sipos Péter. *Csik-Szépvizen* biró Ingilj Deák Elek, albiró Antal Gyula, pénztárnok és nyilvántartó Miklós Gergely. *Csik-Szent-Miklóson* biró Ambrus Balázs, albiró Erőss Ignácz- *Gyimes-Bükkön* biró Antal György, albirák Imre Elek, Bilibók Péter (buriák). *Gyimes-Felsőlokon* biró Tankó Péter, albiró Tankó Fülöp, *Gyimesközéplokon* biró Antal János (notárius), albiró ifj. Antal János, *Csik-Mindszenten* biró Silló József, albiró Nagy István. *Csik-Szentléleken* biró Balog Imre, albiró Basó Antal, *Csik-Szögődön* biró Salló Pál, albiró Salló Alajos.

= **Az Olt folyó szabályozása.** Az Oltvölgyi vizitársulat által Taplocza községhatárától a tusnádi szorosig több mint egy évtizeddel ezelőtt megkezdett Oltszabályozás to vább folytatása a Szentimre—Tusnádi szakasz részleges befejezése után rég szünetel. A mint halljuk a társulat egyik közelebbi ülésében a szabályozás befejezésének kérdésével ismételten foglalkozott, s a hátralévő munkálatok közül a csiktapolczai határon tervezett főcsatorna költségtervét elfogadta s annak mielőbbi kivitelét elhatározta. Zsögöd község határában az Olt folyón tervezett átmetszések végrehajtására vonatkozó intézkedéseket egyelőre idegőben hagyta addig, mig a malomgátak rendezése hatóságilag végre nem hajtatik, a felkérni határozta Zsögöd község közbirtokosságát, hogy a folyamatban lévő tagositási munkálatok a kalmával ugy a csatorna helyét, mint az Olt átmetszési területére szükséges tért szakittassa ki. Az Olt folyóba torkolló mellékpatakok szabályozására nézve kimondotta a gylés, hogy az egyes községek érdekelt közbirtokosságai keresztessenek meg az iránti nyilatkozattételre, hogy hajlandóe viselni az érdekelt területek szabályozása által felmerülendő költségeket, a kimondotta egyuttal azt is, hogy a tervezett munkálatokra szükséges hatósági engedély kikéressék. Végül a még hátralékban lévő 5093 frt 98 kr szabályozási költségeknek az érdekelt községekbőli behajtására a járási főszolgabiróságok felkéretni határoztattak.

A kir. törvényszék tanácsainak és biráinak beosztása.

(1900. márczius hó 1-től.)

I. Polgári váltó és kereskedelmi tanács.

Elnök dr. Perjéssy Mihály kir. törvényszéki elnök, helyettese: Éltes Zsigmond kir. táblai biró. Előadók: Éltes Zsigmond kir. táblai biró: Polgári perek és birtokrendezési ügyek előadója. Jerzsák János kir. törvényszéki biró: Polgári és kereskedelmi perek, csődügyek előadója, csődbiztos. Kovács Lajos k. törvényszéki biró: Birtok rendezési ügyek előadója Csikpás Árpád k. törvényszéki biró: Polgári és házassági váltó perek előadója. Antalffy Gábor k. törvényszéki biró: Polgári perek előadója. Lengyel Géza k. törvészéki albiró: Örökösödési és gondnoksági ügyek, sommás váltó kereseteik és perek előadója. Jegyzők: Wellman Samuel k. törvszéki aljegyző, Gözsy Péter kir. törvszéki aljegyző. Ülés nap: Kedd.

II. Sommás felebbezési tanács.

Elnök: Csipkés Árpád helyettese: Jerzsák János. A tanács tagjai: Jerzsák János, Antalffy Gábor. Póttagok: Éltes Zsigmond, Geczö Béla Tanácsjegyző: Bocskor Antal. Helyettese: Balázs András Ülés nap: Csütörtök.

III. Telekkönyv.

Előadó: Geczö Béla.

IV. Büntgy.

A) Ésküdtbirói tanács: Elnök: dr. Perjéssy Mihály. Helyettese: Éltes Zsigmond. Rendes tagok: Csipkés Árpád, Antalffy Gábor. Póttagok: Jerzsák János, Geczö Béla. Jegyző: Bocskor Antal Ülésnak: Február hava 3-ik. Junius hava 1-só és November hava 3-ik hétfője.

B) Főtárgyalási tanács. Főtárgyalás elnöke: Dr. Perjéssy Mihály. Helyettes: Éltes Zsigmond. Birák: Antalffy Gábor, Lengyel Géza. Póttag: Dózsa Kálmán. Büntgyi előadó: Dózsa Kálmán. Jegyzők: Wellman Samu, Gözsy Péter, Beöthy Gábor Ülés nap: Péntek esetleg Szombat.

C) Vétségi felebbviteli tanács. Elnök: dr. Perjéssy Mihály, helyettes és biró: László Géza. Birák: Dózsa Kálmán, Antalffy Gábor. Jegyzők: Wellman Samu, Gözsy Péter, Beöthy Gábor. Ülés nap: Szombat.

D) Vádtanács. Elnök: Jerzsák János, helyettese és rendes tag: Csipkés Árpád. Rendes tag: Dózsa Kálmán. Póttagok: Kovács Lajos, Geczö Béla. Jegyzők: esetenkint kijelölve. Ülés nap: Szerda. A vizsgáló birák jelentése megvizsgálásának napja minden hó második szerdája. E) Nyilvános és zárt ülések: Kedden. V. Vizsgáló biró: László Géza. VI. Fegyelmi tanács. Elnök: dr. Perjéssy Mihály. Rendes tagok: Jerzsák János, Geczö Béla. Póttagok: Éltes Zsigmond, Dózsa Kálmán. Jegyző: Bórsai Mór.

Nehány szó vásártereinkről.

Csik-Szereda város csendes egy hangu életében némi változatos mozgalmat az évenkint lezajló négy országos vásár szokott kelteni. Ezek a vásárok a város jövője iránt érdeklődők előtt nem is igen mulnak el a hatás bizonyos neme nélkül.

A figyelmes szemlélő rendszerint kutat és talál is jeleket, mikből aztán a város fejlődésének képét magának biztos megalkothatja. E *czéltól legelső sorban a városon kivül élő, idegen* iparosok és kereskedők forgalmát kell közönkint számitásba venni s azok növekedő vagy apadó számából könnyű „levonni" megtalálni a helyes következtetéshez szükséges alapot.

A ki a közelebbi idők vásárait, azok lefolyását figyelembe vette annak — sajnos — azonnal rá kellett jönni azon igazságra: hogy Csik-Szereda város forgalmi viszonyai nem fejlődnek, sőt a közelebb lefolyt országos vásárt egybevetve a mult év hasonló időszaki vásárával: észrevehető visszaesést kell konstatálnia.

Azt pedig tapasztalhatta még a kevésbbé érdeklődő is, hogy vásárainkon koronkint megjelenő kézmü iparosok és kereskedők ugyanazok kik talán még évtizedekkel ezelőtt is ellátogattak hozzánk, de még az ezek számában halál vagy elköltözés folytán beállott apadást sem pótolta az ujon fellépő, időközben önállóságra szert tett iparosok száma. Azok a kézmü iparosok és kereskedők pedig kik távolabbi vidékeken élnek, de a kiknek részére is megnyitotta a vasuti összeköttetés az utat piaczainkhoz: mintha félnének tőlünk és irtozznának felkeresni piaczainkat; engedik önmaguknak az igy csak csere = bere jelleggel biró vásárainkat — és arra nem vállalkoznak, hogy a különben jól termett, biztalásra alkalmas ökreinket és igen jól használható lovainkat az idegenbe való szállitásra bevásárolják.

Hogy annak az igen káros következményekkel járó bajnak hol keresték mélyében fekvő okait s hol találnak ellenszerekre: arra rá mutatni ez alkalommal nem szükséges, arra azok, kiknek módjuk és hatalmukban áll, amugy is már rá jöttek s akarni tudó és munkához szokott tényezők az orvos szerek alkalmazásával késni, reméljük nem is fognak.

Azonban ez uttal nem tartom fölöslegesnek rámutatni arra, hogy ezen káros állapothoz nagy és talán legnagyobb mértékben hozzájárul a belső piacztér hiánya illetőleg annak szűk volta a ugy ez, mint a külső vásár tér rendezetlensége, teljesen elhanyagolt állapota.

Mindenki tapasztalhatta a f. hó 13, 14 15-én lezajlott háromvásárok alkalmával, hogy ezen vásártérhez jutni alig lehet; nedves időben, minő a mostani alkalommal is volt, a közönség térdig gázol a jól elkészült és tapogatásra alkalmassá vált agyagos sárban a ha onnan szerencsés volt az ember ép bőrrel, czizmával lábán kijutni: hálát adott Istenének és erős fogadást tett, hogy soha többé e büdös sárfészket fel nem keresi, ha csak az ég e jámbor városon meg nem könyörül és a vásártért hetekig tartó szárazsággal járhatóvá nem teszi.

És mit mondjunk a belső vásártérről? Arról, a melyet a város, igazán nagy bölcseséggel, a különben is jól konzerválta állami út konfiskálásával oly szépen kiegészitett? Ez a vásártér abban a formában, abban a terjedelemben létezik ma is mint félszázaddal ez előtt és szerencse hogy az évtizeddekkel előbb kiépitett állami út önként kinálkozott alkalmas térnek, melyen a közönség mint a sülyedő ember a szigeten, menhelyet keres, a különben veszélylyel fenyegető hó és sár elől. Erre a vásártérre sem tett javitást, munkát emberi kéz; csak néha az elemek jönek szél és szárazság alakjában segitségére a boldogan pihenő városi hatóságnak. Az oly időszakban pedig, a milyen a mostani volt, nincs kedve az iparosnak czikkeit sárba keverni s azért nagy csoda, hogy még az a 3 irva három sztras kereskedő, kik eljöttek ide, nem átállották letelepedni a piaczternek gunyolt *sárfészekbe*,

Hogy pedig a tér ily szépen néz ki, még az is szerencsénk és vigasztalásunkra szolgálhat, mert ha nagy számban jönnének hozzánk idegen iparosok és kereskedők: akkor nem lenne hely azok befogadására a mint történt egyik vásár alkalmával hely nélkül maradva szépen haza burczolhatnák sátor fájukat.

És itt felemlitendő azon köztudomásu tény, hogy az ugy nevezett fazakas piacztér sáros időben, a pocsolyák és a sáros életében oly különös szerepet játszó trágya miatt használni nem lehet a f. hó 16-án semmiféle árust nem lehetett oda telepiteni; sőt a czizmadiák között, midőn a rendőrség oda mint régebbi helyükre akarta helyezni őket alig hogy forradalom nem ütött ki; később belátva azok jogos felháborodását más iparosok megszoritásával egész más területre kellett őket beékelni. Ez a farsang

---

szerette volna mellbe lökni a szeplős, kancsal gyereket. De csak mosolygott büszkén, a fejét elforditva.

Különös véletlenből aztán egy társulathoz kerültek, Ilona meg a kancsal fiu, persze nem egy sorba. A bemutató előadáson Ilona, mint magyar nemseti gróniusz, pálmaággal kezében koszorusta meg, bengáli világitás mellett, a kép közepén a magyar nemseti czimert, a vörös fiu pedig a leghátulsó sorban fujta a kórusban a Szózatot. Egyéb szerepe Ilonának azon este nem is volt, de a leghangosabb tapsokat mégis ő kapta az első sorban ülő huszártiszektől. Őt külön háromszor kitapsolták a háromszor kellett megjelennie fehér krép tunikájában, hosszan lcomló fekete hajával. Szegény vörös fiu, hiába bömbölte torka szakadtából a Szózatot, őt ugyan meg nem látta senki.

Ilonának azontul se volt oka megbánni, hogy szinésznő lett. A szerepel ugyan mindig másodrendűek voltak, mert a direktorné is hősnő volt: a virágokat és tapsokat ellenben mind ő kapta, pazar mennyiségben mind a kettőt. Virágot a huszároktól, akik lassankint mind odaszoktak ahhoz a kis asztalhoz, amelynél ő anyjával vacsorázgatott, a tapsokat a diákoktól, akik vérsere verték miatta a tenyereiket.

Ojjé, hogy fellendült egyszerre a „társadalmi élet" a kis vidéki városban! Az Arany Bikában fönnállása óta nem fogyott el annyi pezsgő, mint azon az egy télen, a czigánybandának pedig még a bögöhordosója is uj szinórt varratott a magyar nadrágjára. Igaz, hogy a Retek-utcza lakói, ahol Ilonának szállása is volt, a sok éjjeli zenétől egy éjszaka se tudták magukat kialudni.

A vörös fiu, aki krónikus álmatlanságban szenvedett az utczasarokról hallgatta eseket az éjjeli zenéket még akkor is, mikor a banda már elvonult a részeg huszárokkal, az ő fülébe a klarinét még mindig belereszegett. Szegény fiu az évad végén is még csak a kórusban dudált és darabokat szerepeszett öt forintért. Pedig csakugyan hitte egykor, hogy ők ketten együtt meg fogják hóditani a világot!

Hiszen Ilona hóditja is; lábánál hever az egész garnizon. A küzlelkeedés nyomása alatt a direktorné kénytelen egyik szerepét a másik után átengedni neki. A direktora pedig — a ez a valami — csakhogy jövőre is lekösse, hatvan forintról hetvenre emeli a gázsiját még ebben az évadban. Ilona le is kötelezi magát, kivéve, ha férjhez menne. S ugy érzi, ha herczegi férjet kapna is, még akkor is ő hoz annak áldozatot: lemondást a dicsőség örökfényű koronájáról.

De mamóka — elég hamar ugyan — unja *már a dolgot a titkos sóhajokban vissza-vissza* kivánkozik az ő nyugodalmas budai uri lakása után.

— Nem soká tart már a czigányélet, mamóka, ne félj! biztatja Ilona.

— Történt valami? — lobban föl mamóka örömrepesve.

— Még nem, de készül!

— Ki? Klesoda!

— Maróthy Gésa! — ejti Ilona sugva, mintha maguk előtt is titkolni akarná.

Mamóka összecsapja a kezeit. Csakugyan! Maróthy Géza! No, merte volna est álmodni valaki! Ő tudja, hogy kik a Maróthyak! Öreges képzelete megélénkül az elhalaványult gyermek korl emlékeitől: egész nagy vármegyének az urai, esernyi ezer holdas dominimokkal, *ragyogó* kastélyokkal, ezüst szerszámos hintókkal, aranyszinűres szolgák seregével. Ekkora szerencséről igazán álmodni se mert volna!

— És a familiája? kérdezi félénken.

— Ez az épen, a familiája sehogysze akar beleegyezni.

— Pedig mi is igen jó nemességből valók vagyunk, mondja önérzetesen.

A vörös gyerek hedujja fejét az ajtón a félheszakitja a beszélgetést.

— Szerepet hoztam, Ilonka nagyságd! . . . Igaz, hogy alá tetszett irni a szerződést?

— Igaz, Bálint, aláirtam.

— Mert tőlem is kérte a föltételeimet a direktor. Megigérte, hogy jövőre kivesz a karból . . . igy hát aláirom.

— Csak nem is hagyna tán el bennünket, Bálint?

Esztendőn át annyi szolgálatot tett, annyi apró figyelemmel volt a szinház körül a leánynak, hogy Ilona szinte kivánta is maga mellé.

— Dehogy is hagyom, kezét csókolom, eszemágába sincs, könyörgöm.

— Ne is, megvirrad még magának is Bálint! — biztatta leereszkedőn a fiut.

Fent a kaszárnyában pedig ugyanekkor az ezredes hivatta magához Maróthy Gézát.

— Főhadnagy ur, itt a kegyelmes ur levele, nagyon kurtán válaszol. Azt irja, hogy neki ez az atyafiság már éppen elég pénzébe van, többet egy fityinget se ad . . . No, katonásan mondja! Üljön le az irásasztalhoz, főhadnagy ur, s irja meg a lemondó kérvényét . . . Az én ezredemben még ilyen história nem fordult elő, most is elkerülöm a botrányt . . . Azt a pár ezer forintot majd előkeritjük valahonnan . . . Irja meg a aztán menjen isten hirével.

Maróthy Gésa másnap már csivilben jelentkezett Ilonánál, de vissont három hét mulva, nagy titokban, már meg is volt az esküvő. Az egyik tanujok éppen a vörös gyerek volt.

Mamóka is hazament nagy boldogan; már mig a nagy familia kiengesztelődik, boldoguljanak, ahogy tudnak. Soká ugy se tarthat.

Közben Maróthy Géza egy kis napidijasságot járt ki magának a városnál. Éppen elég volt neki sörre, szivarra. De Virágvasárnapkor odább állt a társulat; két-három hetes nyári állomásokon vándorolt. Maróthy Géza nem sokáig állta a felesége nélkül, utána ment. Igyekezett magát hasznossá tenni a társulat körül, hogy valahogy ugy ne lássék, hogy a felesége tartja: szerepet másolt, diszletet festett, valami rosszongorán a primadonnát tanitgatta.

Ez volt a vesztе. Egy szép napon elmaradt a társulattól. Talán észre se vették volna, ha a primadonna is el nem maradt volna vele.

Talán még Ilona se vette volna észre, vagy legalább nem nagyon emésztődve. Nem sokáig voltak együtt, de éppen elég ideig, hogy belőle is egészen falusi szinésznő váljék. Ahogy végig járták a nyári stácziókat, itt is, ott is elmaradt valamije; hol egy kis ékszer, hol egy kis ruha. Még jó szerencse, hogy a téli állomáson érte a kis fia születése; legalább nem kellett, hogy magára hagyják valami félreeső faluban.

Sápadtan, megfogyva kelt ki az ágyból s indult az első próbára. A nagy, esemetes udvarban, a mely tele volt hónapos szobákkal, vett magának lakást Bálint is. Előbb beszólt hozzá.

— Magának is van, próbája, Bálint?

— Nincs, nagysága, kezit csókolom, nincs.

— Ugy-e, itt marad a szobámban, mig haza jövök, hátha fel talál ébredni a szentem.

— Hogy ne maradnék! *perzse maradok.*

S Bálint leült, ringatni az Ilona kis gyermekét.

vásáron megtörténhetett, de mi lesz később más, nevezetesen a szentmihály-napi orsz. vásárok alkalmával?

Ezek tehát vásártéri állapotaink a valóságban és ha ezek nem egészben is, de nagy részben hozzájárulnak ahhoz, hogy vásáraink hirneve romlik, a forgalom apad és a gazda közönség pótolhatatlan kárára: a pénzesebb kereskedők és iparosok felénk sem néznek; értékesebb állatok beszerzésére czéljából piaczainkat fel nem keresik.

Mindnyájan tudjuk jól, hogy a város szegény és hogy ez alkalmas eszköz, melyet a város hatósága minden alkalommal megragad mihelyt ösztökélik, de azt is tudjuk, hogy szorgalommal, ügybuzgósággal a szegénységen segíteni s a város állapotokon javítgatni igen is lehet. Itt pedig segíteni kell bármely hatalós a még fájdalmas kurával is, még pedig ad dig; mig nem késő; mig szép lassac-kán még a megyei iparosok is le nem szoknak vásáraink ról. Hisz van példa rá, hogy e vármegyei marha kereskedők fogadást tettek arra, hogy mig barom vásártérünk ily ronda sárfészek lesznd: addig nem fogják azt felkeresni a fogadásukat, mely egy évvel ez előtt történt, hiven meg is tartották. Kicsiyes dolognak tűnik fel, de felő hogy az ily példák jövőben szaporodni fognak.

Tény, hogy a város helyzete duplán szerencsétlen — mert a szegénységhez hozzá járul az, hogy a város hatóságánál hiányzik az akarat, erő és képesség, — de hisz ott van a városunk igazán magas szinvonalon álló képviselő testülete; olyan testület, melylyel bizony ritka vidéki város dicsekedhetik. Ennél nem hiányzik a jó akarat van abban teremteni tudó erő és a végrehajtáshoz szükséges tekintély és erély. Hiszen ott ülnek nemcsak a városunk, hanem vármegyénk tekintélyesebb, befolyásosabb férfiai — kik vagyoni helyzetüknél fogva is első sorban érdekeltek és már ez alapon sem lehet nekik a város fejlődése Hekuba

Ha a város a vármegyének csakugyan központja s erre valamit adunk is, meg kell oldani az égetőbb kérdéseket, még akkor is, ha a fájó érzéssel járó pótadó nyakukba zudul. Meg kell első sorban oldani a legégetőbbet, a piacz terek kérdé sét; sennél az akadályokat összevetett vállakkal le kell küzdeni. A külső barompiacz tér jó karba hozatalára nem kellenek ezerek, a belső piacztér kiegészítésére szükséges 15—20.000 frt bőven kamatozó tőkekép fog majd a város jövedelmi forrásai között szerepelni. Csakhogy aztán és akkor midőn a már meglévő piaczteret sem vagyunk képesek jó karban tartani és an nak kiegészítése sem kerülne csekély áldozatba akkor ne áldozzunk holmi pár czélis érdekek által anzagolt uj vásárterek beszerzé éről.

Már annál fogva se, hogy itt már mégis oly tekintélyes terület áll a város rendelkezésére, melyet okos szánitás mellett — egyes érdekek félretételével — figyelmen kivül hagyni nem lehet. Ha ennek keresztül vitelére hiányzanék a jó akarat és anyagi erő, a sokkal magasabb tervek kiviteléhez honnan nyerünk annak idején uj erőt, uj forrásokat? *Sajgó.*

Szeredai élet.

Tiszti estély.

Csik-Szereda, 1900. február 24.

A tiszti menage kényelmes chédlőjében nehány héttel ezelőtt Foglár százados zászlódjparancsnok buzdító szózatot intézett tisztjeihez:

— Fiuk, készüljetek, mozgósitunk, háboru lesz!

Csend lett az étkezőben. A századosok, őrhadnagyok s hadnagyok letették a villát, a kadét is figyelni kezdett az asztal végén. Valamennyien szomjuhoztak a dicsőség után. Nem csoda. Az egész világ visszhangozza a burok harczi dicsőségét s nekik itt dicsőtelenül kell taposniok a feltörlódó sarat s lövöldöztetni bábemberekre plane rendesen csak vaktöltéssel. Természetes tehát, hogy a harczra hivó szózat után egy szivvel lélekkel kiáltották:

— Éljen a háboru!

Foglár százados azonban tapasztalt katona. Tudta, hogy itt nem a fajta angol-bur-féle ellenségel, de nagyon is cseszlemesebbel áll szemben, kiknek fegyverei mindig szíven találnak és sokkal sajgóbb sebeket képesek ejteni, mint a mitrailleustól kezdve a fistnélküli lőporos manlicher patroning, bármelyik ölelőkő szerszám, mely a kincstári depókban raktározva van. Nem is ment hát bele elhirtelenkedve a háboruba, hanem előbb strategice dolgozta ki az egészet.

Alig hogy kibocsátotta a hadüzenetről szóló czédulákat, az izléses meghivókat, megkezdődött a terep elkészítése. A tisztek rajoltak, nagy csapat honvéd furt. faragott, dolgozott egy hétig a Csillag nagytermében mesés fáradsággal s kitartással hordván össze mindent, a mi a győzelmet biztosithatja. Kiadatott a mozgósitási parancs, behivattak a tartalékosok, sőt még segédcsapatok is érkeztek Brassóból, egy 5 taglló álló brigade Heim ezredes vezérlete alatt. Ügy hogy mikor 24-én este Foglár százados végig vezette hadvezéri tekintetét seregén, büszke önteltséggel mosolygott:

— Biztos a győzelem!

Hát persze hogy biztos. Hiszen már maga a harcztér is ugy volt berendezve, hogy meglepje, elbóditsa az ellenséget, mely a meglepődés pillanatában kerithető be s fegyverezhető le legkönnyebben.

Fényes csillárokkal, lámpákkal pazarul megvilágitott teremben először is Magyarország czimere öltik a belépő szemébe papirmaséból, töltényekből s egyéb segédeszközökből ügyesen összeállitva. Jöllötte Ó felsége arcképével. Körösköröl a falakon tükrök és lámpák felett töltényekből s bajonettekből kirakott czillagok, az erdélyi vármegyék festett czimerei, mig a terem középső mennyezetéről Csikvármegye történelmi nevezetességű zászlói csüngenek alá.

Elegancia, izlés mindenütt, mely a legkellemesebb benyomást teszi a szemlélőre

Félhlenez órakor kezdődött az ellen felvonulása. Nem megvetendő ellenség sem számban sem erőben. Ifjú leánykák, asszonyok, kiknek egyenruhája melyem, aslaan, fegyverei ragyogó szempárok, viraló ude arcz, mosolygó tekintet. Az attilás rendezőség, a csikszeredai helyőrség tisztikara Foglár József százados, zászlóaljparancsnokkal élükön fogadták az érkezőket s legelőször is a csinos, szép táncz rendekkel — kék pólus palcz közepén sisakkal s kardokkal — intézett ellenök rohamot s igyekezett őket meghódítani. Majd benn a teremben indult meg az ütközet, a kellemes tourtánczok és végnélküli csárdások alakjában, melyet a rendezőség rendkivüli figyelemmel s gavalléros tapintattal vezetett s melyben részt vettek katonák, czivilek egyaránt, mely utóbbiak ez uttal csekélyebb számban valának. Nem azért, mintha nem lett volna ott minden fiatal erő, a kiben csak ifjú vér pezseg, hanem azért, mert ez alkalomra felhuzták a Waffenkabátot s aranyzsinóros attilát mindazok, a kiknek egy évi hosszu katonaskodás után a királyi kegy azt elérni engedte. A sok repülő egyenruha között szerényen suhant tova egy-egy egyszerű fekete frakk.

Az igy kifejlődött harcz csak ugy egy óra tájban kezdett szünetelni, a midőn is a küzdő felek fegyverszünetet kötöttek egy teljes órára, hogy a lehér asztal mellett poharak csengése között alkudozzanak a kötendő béke fölött, melyre az impulzust leginkább Foglár József parancsnok pohárköszöntője adta meg, ki kerekded beszédben a vendégeket, de csösörban a nőket köszöntötte fel. Felesleges mondani, ismeretes a pénda a világtörténetből, hogy a békekötéseket alatt még élesebbé vált a hadviselő felek között az ellenfél s souper után ujra kitört a fékezhetetlen harczi tűz, mely óra hosszat tartó souper csárdásban öntötte ki erejét. s melyben Körmendy Imre hadnagynak az alkalomra irt csárdása szolgáltatta a talp alá valót. S folyt elkeseredetten végkimerülésig tovább a harcz, melyben elhullanak reggeli 7 órára a legnagyobb hősök is s a csatatéren „hullószárnyaival lebeget a zordon enyészet" egy-egy elveszett csokor, széthullt virág, több darab üres pezsgős palaczk fölött, melyekre a Csillag nagytermének agyontaposott pádimentumán bágyadtan mosolygott le a téli kelő nap halvány sugára.....

* * *

És most, mint szeszlumuja s historia irója a szombati ütközetnek, beszámolok a harczi állományokról. A férfiak s illetve táncosok száma messze túlhaladta a nőket, a tánczosnőket, ugy hogy bizony a fiatalok árultak petrezselymet a négyesek. csárdások alatt egy-egy sarokban, mialatt a többiek — talán épen vetélytársa imádottjával — ropták jó kedvvel, ropogósan, hejje hujjázva. S ez igy van rendjén. ez a mulatság hőmérője. S hogy mily sokan lehettek a férfiak s többé kevésbbé azt is, hogy kik lehettek, meg hogy a francia négyesek hány pár tánczolta, kitalálhatja a nyájas olvasó a hölgyeknek névsorából, mely a következő:

Asszonyok: Antalffy Gáborné, Bartók Lajosné, Bogády Gyuláné, Bokross Endréné, Csedő Istvánné, Dr. Csiky Józsefné, Dressándt Viktorné, Élthes Jakabné, Élthes Zsigmondné, Dr. Filep Sándorné, Foglár Józsefné, Gál Józsefné, Hajós Károlyné, Kovács Antalné, Kovács Lajosné, Nagy Sándorné, Pap Domokosné, Pauszné Mikó Ilka, Pál Gáborné, Romfeld Felixné, Szabó Géczáné, Szathmáry Elekné, Szoboszlay Györgyné. Szokolay Istvánné. Dr. Veress Sándorné.

Lányok: Bogády Etuska, Élthes Margit, Gál Irma, Kovács Ilonka, Lojczel Ivánka, Pál Gizella, Romfeld Juliska, Szathmáry Sárika. Szoboszlay Emma, Torday Vidorka.

* * *

A viszontlátásra Kedden, a kalikó estélyen!...

KÜLÖNFÉLÉK

— **Kinevezések.** Albert Zsigmond nagykászoni káplán Kászon-Jakabfalvára lelkésznek, — Tódor Imre ideigl. nyugalmazott áldozópap nagykászoni káplánnak neveztettek ki.

— **Áthelyezés.** Popovics Miklós honvéd százados, a csiksze redai tisztikar ezen előnyösen ismert tagja, Kolozsvárra helyeztetett át, illetve szolgálattételre a kolozsvári honvéd kerületi parancsnoksághoz rendeltetett be.

— **Eljegyzés.** Székely-keresztúri Viola Gábor, ditrói népiskolai tanító, f. hó 21-én Ditróban tartotta eljegyzését Gaal Matild kisasszonynyal, gyó hélbóri özv. Gaal Alajosné szép leányával.

— **Hymen.** Csik-szentkirályi Kristó Domokos, jelenleg dánfalvi elemi népiskolai tanító a mult hétfőn tartotta eskövőjét Csik-Szentkirályon, odavaló özv. Tompos Károlyné kedves leányával Rózával, melyen igen szép számu és előkelő nászközönség volt jelen.

— **Eljegyzés.** Csik-Szentiamási Ádám Ferencz gyimesi m. kir. vámhivatali ellenőr e hó 25-én tartotta eljegyzését Csik-Somlyón Zöld Ferencz tekei kir. adóhivatali pénztárnok kedves leányával Rózával, melyen igen szép számu és előkelő nászközönség volt jelen.

— **Eljegyzés.** Csik-Szentiamási Ádám Ferencz gyimesi m. kir. vámhivatali ellenőr e hó 25-én tartotta eljegyzését Csik-Somlyón Zöld Ferencz tekei kir. adóhivatali pénztárnok kedves leányával Rózával, melyen igen szép számu és előkelő nászközönség volt jelen.

— **Elljegyzés.** Csik-Szentiamási Ádám Ferencz gyimesi m. kir. vámhivatali ellenőr e hó 25-én tartotta eljegyzését Csik-Somlyón Zöld Ferencz tekei kir. adóhivatali pénztárnok kedves leányával Rózával, melyen igen szép számu és előkelő nászközönség volt jelen.

— **Elljegyzés.** Csik-Szentiamási Ádám Ferencz gyimesi m. kir. vámhivatali ellenőr e hó 25-én tartotta eljegyzését Csik-Somlyón Zöld Ferencz tekei kir. adóhivatali pénztárnok kedves leányával Rózával, melyen igen szép számu és előkelő nászközönség volt jelen.

— **Elljegyzés.** Csik-Szentiamási Ádám Ferencz gyimesi m. kir. vámhivatali ellenőr e hó 25-én tartotta eljegyzését Csik-Somlyón Zöld Ferencz tekei kir. adóhivatali pénztárnok kedves leányával Rózával, melyen igen szép számu és előkelő nászközönség volt jelen.

— **Elléptetések a tanitók körében.** Hir szerint az 1900. évi közoktatásügyi költségvetés betárgyalása után a járási székhelyeken lévő elemi iskolai tanitók lakáspénzét felemelik, a mintegy 100 tanitót fogunk előléptetni a 400 frtos fizetésből az 500 frtos fizetési osztályba.

— **Felfüggesztés.** Csik-Szentimre község birája Tankó Albert ki a hires szentimrei zendülés értelmi szerzőségével is gyanusitva van, bárha az ellene meg beigazolást nem nyert, e hó 21-én a közpénztárban a vizsgálat alkalmával észlelt hiányok a rendetlenségek miatt Csikvármegye alispánja által állásától felfüggesztetett.

— **Ipartestületi bál.** A folyó hó 10-én este saját házalapja javára tartott ipartestületi bál jövedelméből az összes rendezési költségek levonásával a kitüsött czél biztositására, illetve a ház alap javára 38 frt 49 kr volt fordítható. A nemes czél biztositására felülfizettek: dr. Bocskor Béla 5 frt 40 kr, Jakab József 2 frt 50 kr, Mikó Bálint 2 frt, Demény Béla 2 frt, Gecsó Béla, Török Ferencz plebános, Székelyhidi Sándor, Aponyi Károly és Jakab Gyula 1—1 frtot, Gál József és Székely Sándor 80—80 kr, Nagy István, Gyöngö Gyula, Potoczky Márton, Potoczky Gerő, Becse János, id. Hajnód József ifj. Hajnód János, Illyés István és Biró Dénes 50—50 kr, Demesi Gergely, Ozsvárt László, Imecs Márton és Russuly András 40 40 kr, Kaba Márton, Szász András, Tóth Ferencz, Veress Elek, Kovács Sándor és Sulleri Frigyes 30—30 kr, Mezei István és Deák Ferencz 20—20 kr, kiknek áldozatkészségeért hálás a szives köszönetet mond a rendezőség.

— **Kalikó estély Ditróban.** A kalikó estély, mely mindazideig számlizve volt Gyergyó területéről, február 17-én a ditrói korcsolyaegyletnek a csunek élén dr. Szathmáry István elnöknek kitünő rendezése mellett fényesen bevonult ide is. Minden nagyszerű volt ez estélyen, Gyergyó intelligenciájának szine-javát képviselve láttuk Szentmiklóról, Remetéről, Szárhegyről, Ujfaluból és Csomafalváról, sőt Oláh-Toplicsának Palota Ilvának részvételét is tapasztalhattuk. A díszes közönséget a művészieszen feldiszitett nagy terem várta; mert Diviáczky Rezső, Ditrónak áldozatkész ifju rajztanára sem időt, sem fáradságot nem kimélt, csakhogy művészi közreműködése által az estély még inkább meglepő legyen. Saját festményü, gyönyörü táncrendjei valóban nagy elismerést és tetszést arattak. A Budapestről, hozatott jelvények is a rendezőség páratlan ízlésről tettek tanuságot. Ugyszintén Gyergyó legczéd zenekara huzta a jobbnál jobb talpalávalókat. Szóval minden remekül sikerült, csak az idő volt a megelőző napokon csunya tarka, ámhár ezért is kárpótolt volna gazdagon a kalikó kosztümök gyönyörü, festői szép tarkasága. Az uszodává idomult sartümeg már komolyan veszélyeztette az estély sikerét s lehangolta rendezőket. No hanem egy kicsi fugy a rá pompás havazás mindent helyre hozott s igy az estélynek még az időjs is nagyszerü volt a emnélfogva a nagy sikert követő reggeli pezsgő áldomás is hosszabbra nyulhatott. mert hiszen senki sem félhetett attól, hogy majd a sárban kell haza mésznia.

— **Ifjusági bál.** A gyó-szentmiklósi intelligens ifjuság husbagyó kedden Dr. Fejér Dávid elnöklete alatt rendezi szokásos évi bálját. A rendező bizottság elnökei, Dr. Fejér Mihály Kricsa Zoltán és Vákár Lukács, kiknek tevékeny agilis szelleme előre biztositja a bál sikerét.

— **A „Pásztor-Bükkön" emelendő Báthory kápolna javára,** a csikszentdomokosi Bathory-emlék bizottsága február hó 10. és febr. hó 18-án a róm. kath. népiskola termeiben tánczestélyt rendezett; az elsőt a helyi székely lakósok, másodikat pedig a vidék uri osztály részére, mely fáradságát a rendezőségnek, igen szép eredmény koszorozta, a mennyiben a két alkalommal befolyt 475 korona 54 fill. s ebből levonva a szükséges kiadásokat megmaradt a Báthory kápolna javára 335 korona 10 fillér. A rendezőség elismerő köszönetét fejezi ki e helyen is az élén álló tekintetes községi elöljáróság és fölisztelendő Lukács Vilmos r. kath. lelkészünnek, kik nagy elfoglaltságuk és sok oldalu teendőjük mellett is minden legkisebb szabad perczüket felhasználták arra, hogy fáradságot nem ismerő kitartással a nemes czél javára, mennél nagyobb jövedelmet és sikert biztositsanak. Ugy szintén méltó elismerés illeti a rendezőség jegyzője Császár Donát tanitó urat is, ki ifju erővel szorgalmas munkásságot fejtett ki a tánczestélyek minden tekintetbeni sikerülése érdekében, hogy azok a várakozásnak megfelelhessenek. Ime itt a szép példa. Tessék folytatni és egy pár év alatt kész a Báthory-kápolnára szükségeltető összeg, melyre igen sokan fizettek felül. kiknek névsorát jövő számunkban fogjuk ismertetni.

— **Mükedvelői előadás.** Folyói évi februnár hó 22-én szép anyagi és még szebb erkölcsi eredményenyel került szinre a csiktaploczai mükedvelők saját szinpadán a „Falu rossza" czimü népszinmű. E jó hirü mükedvelő társulat már évtizedek óta működik. Czélja a közmüvelődésen kivül szent és közhasznu intézmények anyagi támogatása. Jelen alkalommal azonban a legközelebbi nagy tüzvész által elpusztitott felszerelésének helyreállitására rendeztetett. Az előadás összes bevétele volt: 257 korona 80 fillér. Kiadás a felszerelésekre az iskolának ajándékozott 40 koronával együtt 217 korona 80 fillér. A tisztán fennmaradó 40 korona a társulatnak már meg levő pénzéhez a takarék-pénztárba tétetett. Felülfizettek: N. N. 4 korona 20 fill., Sipos Ferencz 3 kor. 20 fill., Fridmann Lipót 2 kor. 80 fill., Lázár Miklós 2 kor. 40 fill., Baktai Gáspár 2 kor. 40 fill., Molnár József 2 kor. 40 fill Nagy Sándorné 2 kor. Vas Lajos 2 kor. 40 fill., Tódor Imre és Csedő István 2—2 korona, Barcsay Károly, Nagy Gyula, Gözsi Árpád. Trohán József, Geczö Elek, Györgyjakab utóda, Pap Domokos, Nagy Imre, Éltes Zsigmond, Maraschky Róbert, Duducz Károly, Simon Eduárd, Taploczai Molnár József és Baktai Erzsike 1—1 korona, Özv. Lárencz Albertné, Péter János és Klencsár Viktor 60—60 fillért, Özv. Mezei Ignáczné, Michna Rudolf, Wargyas N. 40—40 fillért. Csiszár Dénes és Khon N. 20—20 fillért. Fogadják a nemes szivű felülfizető és a néző közönségnek minden egyes tagja az elért anyagi eredményért hálás köszönetünket. A több oldalról elismert erkölcsi siker pedig a társulat nagyrabecsült elnökének, Balázs Dénesnek érdeme, ki fáradságot, időt nem kimélve a társulat reputatiójának emelésén igyekezik s ki nélkül a siker talán meddő marad.

— **A kászon-alcsiki róm. kath. tanitótestület** febr. 10-én Csik-Szentmártonon a „Tanitókháza" javára tartott tánczestélyen Felülfizettek: Antal József pleb 2 korona, Bartalis Ágost főszb. 2 kor. 40 fill., Benke Gyula 2 k., Betegh Gyula 1 k., Boecskor Béla 2 k., Csákány Mihály 60 f., Csuk Vilmos 2 K., dr. Czinsér Miklós 4 K., Endes József 2 K., Gondos István 1 K. 20 f., Imreh Károly pleb. 80 f., Koncz István 3 K., Lacz János 60 f., Lázló József 60 f., Magyari Károly 60 f., Márton Ferencz 80 f., Násske József 2 K., Potoczky József 2 K. dr. Résnegh Lajos 1 K. 40 f., Sárossi Antal 40 f., Szabó Istvánné 60 f., Szvoboda József 2 K. 40 f., Veress István pleb. 2 K. Bunda Elek n. kassnai tanitó küldeménye: 26 K. 40 f., Ebből jegyet váltottak: Saulián János 1 K. 20 f., Csergő Antal 1 K. 20 f., Szatmári István dr. 1 K. 20 f. Jegy nélkül adakoztak: Dávid Márton 80 f., Csergő Antal 1 K., Szenkovics Elek 2 kor., Balázs Lajos kőszg. 1 kor. 40 f., Veress Antal esp.-pleb, 2 kor., Albert Zsigmond kápl. 1 kor., Balog István akörj. 1 K., Novák Terés 80 f., Pálffy András körj. 2 K., Kasztasi Vidor 80 f., Bartalis Irén 40 f., Bardocz András őrm. 1 K., Máté Zsuzsánna 60 f., Rácz Janosné 80 f., Gál Sándor kt 1 K. 60 f., Veress Ignácz t. 1 K. 60 f., Buzás Elek 1 K. 60 f. Midőn a nemes szivű felülfizetőknek és adakozóknak e helyen a rendezőség őszinte háláját tolmácsolja egyuttal a csikszentimártoni mükedvelőknek Péter Balázs kitünő rendezőjükkel élükön, hogy magasztos czélunk elérésében ily szépen fölsegitoni szivesekedtek, nem különben Csik-Szentmárton és Csekefalva községek tek. képviselőtestületének tanácskozási nagy termök díjtalan átengedéséért forró köszönetet mond. A kászonalcsiki röm. kath. tanitótestület.

— **Erzsébet emlékoszlop. A magyar** szív kegyelete lépten nyomon meg akarja testesiteni önmagát. Azt akarja, hogy ha ő el is pörlad, a szeretet, mit másnak adott, tovább éljen, ha mindjárt kőben is. E nagynak adott kifejezést csik-jenőfalva községe akkor, midőn e hó 15-én farsangi mulatságot rendezett egy „Erzsébet emlékoszlop" felállitására. Szépen sikerült kis falusi bál volt. A vendégek sokaságával nem dicsekedhetünk ugyan, de a jelenvoltak patriarkália jó kedvében, s a publikum áldozatkészségében megkaptuk a kárpotlást. Volt e kis bálnak: 90 korona 100 fillér bevétele. Ebből a költségek fölemésztettek: 41 korona 46 fillért. Maradt a nemes czélra: 49 korona 54 fillér. Ez összeg Antal Péter oszlop bizottsági pénztárnoknál van elhelyezve. Nem mulaszthatjuk el jelen alkalommal köszönetet mondani a nemes szivű felülfizetőknek kiknek neveit a Csiki Lapok jövő számm fogja hozni.

— **Tüzeset Csiksomlyón.** Folyó hó 21-én este 6 órakor tüzkiáltás verte fel a hatóságot Mayer Lipót odavaló lakós kereskedőnek csűrös kertjében összerakott mintegy 3—4 szekérnyi szalmája gyuladt ki eddig ismeretlen okból, a mi a lakósság körében nagy konsternacióit idézett elő. A tüzet először az internatusi tanuló ifjuság vette észre az emeletből, a kik azonnal lerohanván a tüz szinhelyére, az égő kazal öntözése és szétbontásához fogtak, s igy a gyors segélynek sikerült a tüzet a szalmakazaira szoritani s azt is 9 órakorra elfojtani s igy nagyobb kár nem történhetett. A helyszinén megjelent 4 csendőr a tüz elfojtásáig az emberek mellett talpon állott.

— **Őrült szűcs legény.** Egy őrült szűcs legényt toloncoztatott el a város kapitány illetőségi helyére Csikmadarasra e hó 26-án. A polgár iskolai leánykák már napok óta panaszkodnak, hogy egy ismeretlen férfi az iskola kerítésén átmászva, szemérmetlen viseletével botránkoztatja meg az ártatlan gyermekek jobb érzületét. A rendőrkapitány a nyomozást megis inditotta, de először hamis nyomra s csak 25-én sikerült e többször előforduló botrány tettevőt kinyomozni egy szűcs legény személyében, kire a lánykák ráismertek a rá vallottak s a kit a városból aztán el is toloncoztak. Büntetését remélhetőleg el fogja venni, ha ugyan — mint valószinű — nem elmezavarban követte el tettét.

— **Egy 1½ éves bánmai-kereszttes fajtája szépen fejlett tenyészkan Csik-Lázárfalván Péterffy Árpád községi tanitónál eladó.**

Szerkesztői üzenetek.

Ifj. B. B. Jönni fog.
D. L. Szintán.
G. L. A hirt kiadtuk most. A rajzot minél ha marább. Köszönet.
A. I. Mennség. Nagyon csodálkoznk, hogy olyanra válaszol, a mi meg sem jelent. Legyen nyugodt, mi átérezzük hivatásunkat s tudjuk, hogy a lapok hasábjai nem személyeskedések térhámnak való, de viszont ha valamit ki akarnánk adni, attól semmiféle fenyegetőzés el nem riszet. Ezt már rég a papirkosárba dobtuk.
B. L. Szives érdeklődését köszönjük. De hogy a tanitói gyülésről szóló referádát egész terjedelmében hozhassuk, lapunk jövő számára kell, hogy maradjon.

Laptulajdonos:
GYÖRGYJAKAB ÖRÖKÖSE.

VERESS SÁNDOR dr.,
magyar tiszti főorvos
orvosi rendelője és fogorvosi műterme
[32] 3—10 Csik-Szeredában
Nagy Ferencz dr. házában.
Rendes orvosi tanácskozási idő naponta délután 2—3-ig. Fogorvosi és fogművészi rendelő idő naponta délelőtt 9—12-ig.

Haszonbérbe adó

ZSÓGÖD

égvényes, jód és vastartalmu ásványfürdő

az 1900. évi idényre

folyó évi márczius hó 4-én, d. u. 2 órakor, a helyszinén tartandó árverezésen

Haszonbérlet tárgyát képezik a fürdők, lakó házak, vendéglő és a hozzá tartozó területek és kaszálók.

A bérleti feltételek *Kertész Istvánnál* bármikor megtekinthetők. [39] 2–2

Csik-Pálfalván Péter György

tulajdonát képező fűrész gyártelepen

5000 drb 1/8 czollos 4—6 mét. hosszu deszka
2000 drb 1 czollos 4—6 mét. hosszu deszka

legjutányosabb árban eladó.

[67] 2–3

Sz. 386—1900. f. ü. [33] 3—3

PÁLYÁZAT.

A csikszeredai kir. törvényszéki és ugyanottani **fogházorvosi** állásra igazságügyminiszter ur ő nagyméltóságának 1900. január 28-án 76330/899. I. M. szám alatt kelt rendeletéhez képest ismételt pályázatot hirdetek.

Felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy képzettségüket és a törvényszéki orvosok részére előirt vizsga letételét igazoló okmányokkal felszerelt pályázati folyamodványaikat ezen hirdetménynek a hivatalos lapban való harmadszori megjelenésétől számitandó négy (4) hét alatt hozzám annyival inkább nyujtsák be, mert a későbben érkezendő kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Maros-Vásárhelytt, 1900. február 5.

Kozma Gyula,
kir. főügyész.

Sz. 14—1900. jkvi. [41] 1—1

Hirdetmény.

Közhirré tesszük, hogy a község tulajdonát képező ugynevezett „majorsági javak" Csik-Karczfalva község házának nagytermében **folyó évi márczius hó 14-ik** napjának délelőtti 9 órájától kezdődőleg esetleg a következő napokon is folytatólag nyilvános árverés utján a legtöbbet igérőnek haszonbérbe kiadatni fognak.

Bővebb feltételek és felvilágositások az előljáróságnál tudhatók meg.

A községi előljáróság:

Csik-Karczfalva, 1900. évi február 21.

Suba Zsiga s. k., körjegyző. **Bartalis József** s. k., biró.

Sz. 1—1900. [42] 1—2

Hirdetmény.

Csik-Csicsó község előljáróságn által közhirré tétetik, hogy a „Hargitai" borviz fürdő 10 évi idő tartamra, **ez évi márczius hó 17-én** d. e. 8 órakor Csik-Csicsó községházánál haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 350 frt.

Egyéb feltételek a körjegyzői irodában betekinthetők.

A község előljáróságn:

Csik Csicsón, 1900 évi február hó 15.

Tompos Károly, körjegyző. **Györfi Ferencz,** biró.

Szám 108/1900. [45] 1—1

Versenytárgyalási hirdetmény.

Alattirt község előljáróság a nagy méltóságu földmivelésügyi m. kir miniszter uruak 46245/1898. számu engedélye folytán Csikvármegyében fekvő Gyergyó-Kilyénfalva község tulajdonát képező Gyergyó-alsó Tölgyes határában az ugy nevezett borviz pataka völgyének katlan részében a „rossz borviz patak" baloldalán 150-kat hold területén található, s erdészetileg 36.380 korona 38 fillérre becsült 14 cmtól 36 czm. és azon felül kereskedelemre alkalmas fenyőfa tömeget (4) négy év alatti kihasználás végett a legtöbbet igérőnek versenytárgyalás utján eladja.

A verseny tárgyalás megtartására, mely csak irásbeli zárt ajánlatok utján eszközöltetik, a jelen **1900 évi márczius hó 14-ének délutáni 2 órája** tüzetik ki határidőül Gyergyó-Kilyénfalva község házához, mely napnak déli 12 órájáig a szabályszerűen kiállitott és 2638 korona bánatpénzzel ellátott irásbeli ajánlatok az alattirt előljárósághoz czimezve beadandók.

Távollevő versenyezőknek postán érkező ajánlatai, nevezett napnak délután 2 órájáig elfogadtatnak.

A verseny tárgyalásnak további feltételei az előljáróságnál hivatalos órák alatt betekinthetők.

A községi előljáróság.

Gyergyó-Kilyénfalván, 1900 évi február hó 20-án.

Simon Gergely, körjegyző. **Balázs József,** biró.

MEGHIVÓ.

A bükszádi takarékpénztár részvénytársaság a folyó évi február hó 15-én tartott I. rendes közgyülésének 8. és 9. pontjai alatt hozott határozata értelmében **f. évi márczius hó 16-án d. e. 10 órakor takarékpénztári helységében**

rendkivüli közgyülést

tart, melyre a t. részvényeseket ezennel meghivja.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatósági és felügyelő bizottsági tagok valamint a tisztviselők és bizalmi férfiak dijazásának megállapitása az 1900. évre.
2. Három felügyelő-bizottsági tag választása.
3. Kisorsolás által megüresedő igazgatósági tag állásanak betöltése, esetleg még egy uj igazgatósági tagnak megválasztása.
4. Inditványok és a jegyzőkönyv hitelesitésére két tag megválasztása.

[43] 1—1 *Az igazgatóság.*

Figyelmeztetés: A ki szavazati jogát gyakorolni kivánja részvényeit a gyülést megelőző nap d. u. 5-ig a takarékpénztárnál letenni tartozik.

Erdélyrészi **különlegesség.** **Étkezésnél sohase hiányozzék.** Erdélyrészi **különlegesség.**

Előségili az emésztést és étvágyat kelt.

A mezőgazdasági és ipari kiállitáson a legnagyobb érommel kitüntetve.

Melyik a legegészségesebb a legolcsóbb és a legizletesebb füszer mindennemü husételekhez

Az általánosan elismert

ERDÉLYI MUSTOS MUSTÁR!

világos sziná, füszeres, kitünő irü		barna, füszer nélküli édes, erős	
1 üveg á 200 gramm	60 fillér.	1 üveg á 200 gramm	60 fillér.
1 üveg á 350 gramm	1 korona.	1 üveg á 350 gramm	1 korona.
1 kilo üveg nélkül	2 korona.	1 kilo üveg nélkül	2 korona.

diszesen kiállitott üvegekben. — Nagyobb megrendelés eseténe különös érkedvezmény. Hűvös és száraz helyen tartandó!

Kaphatók Csik-Szeredában: Nagy Gyula, csemege és füszerkereskedés. **Nagy-Szebenben:** Fuchs Lajos, Klein M. János, „Concordia" kereskedelmi részvénytársaság, Gürtler Gusztáv, Wagner J. Ferencz, Reissenberger J. A., Homm Fr., Billes János, Simonis M. G., Ballmann Gyula, Binder Fr., Mühlstein Rudolf. **Bukurestben:** Rietz G. **Besztercsén:** Nösner J. **Beszterczebánban:** Salzer Mihály, gyógyszertárnok **Gyöngyösön:** Kozmási János fiai. **Gyergyó-Tölgyesen:** Görög & Jávorinszky. **Brassóban minden csemege és előkelőbb füszerületben. Medgyesen:** ifj. Buresch János és Schemmel Márton. **Szászsebesen:** Grosz Fr. János. **Segesvárt:** Teutsch B. J. és id. Misselbacher J. B. **Bécsben:** Breitenstein J. csemegekereskedés. **Különösen kaphatók minden csemege és előkelőbb füszerkereskedésekben.**

[36] 2—10 **Első erdelyi mustárgyár**

HORNUNG GYULA. Brassó.

Erdélyrészi **különlegesség.** **Kolbászhoz és füstölt ételnemühez pikánsabb és finomabb mint a torma.** Erdélyrészi **különlegesség.**

Előségili az emésztést és étvágyat kelt.

Jó munka!

Hazai ipar fejlesztés!

Szives tudomásul!

Van szerencsém nagybecsü megrendelőim és a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a *tavaszi* és *nyári* idényre szóló legfinomabb minőségü valódi

gyapju és kamgarn

szöveteket beszereztem és ez által abba a kellemes helyzetbe vagyok, hogy nagybecsü megrendelőimet kivánalmaik szerint a legjobban kiszolgálhatom.

Ugy szintén mindennemü férfi-szabó kellékeket eladásra is raktáron tartok.

Tehát mielőtt becses megrendelőimnek eddigi szives pártfogásukért köszönetet mondanék, egyuttal kérem, hogy irántam tanusitott pártfogásukat a n. é. közönséggel együtt részesmre fentartani szivesked jenek és becses megrendeléseikkel szerencséltetni méltóztassanak, melyek után vagyok szolgálatukra kész,

Csik-Szeredán, 1900. év február hóban

mély tisztelettel

[46] 1—4 **Dóczy János,** férfi-szabó.
(Saját-ház).

Pontos kiszolgálás!

Becsület és szorgalom!

Olcsó és jó fajta borok.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy saját pinczémből

valódi tiszta kisküküllő menti szőllő borokat

szolgáltathatok ki, melyeket évek óta személyesen szűrteltem a tisztán kezelek.

1 liter 1899-beli, ballavásárt	*— kor. 72 fillér.*
1 liter 1896-beli szentháromsági kitünő minőségü asztali bor	*1 kor. — fill.*
1 üveg 7/10 liter 1879 beli nyárádszent-lászlói pecsenye bor	*1 kor. 40 fill.*

THE CONTINENTAL

Bodega Spanyol gyógy borok 7/10 literes palaczkokban 3 koronától 4 kor. 40 filléres árakban, raktáromon rendelkezésre állanak, — mind ezek a háztól elszállitva.

Továbbá elismert kitünő és jó minőségü

kőbányai és Czell-féle söröket

használ és elvitetve, legjutányosabb árak mellett szolgáltatok

Kiváló tisztelettel:

[40] 2— **Helvig G. János.**

Háztól elvitetve.

Kiváló különlegességek.

Bodega- és pecsenye borok

Uj üzletmegnyitás!

Vászon és fehérnemü raktár.

Szives figyelembe!

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönség szives tudomására hozni, miszerint a **folyó évi márczius havában a csikszeredai piaczon egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő**

női és férfi divatüzletet fogok nyitni.

Több évi üzleti tapasztalataim abba a szerencsés helyzetbe hoztak, hogy üzletemet a legelső gyárakból rendezhetem be, minek következtében a helybeli piaczon a versenyt képes leszek kiállani.

Midőn tehát üzletem megnyitásáról már előre is bátor vagyok a mélyen tisztelt közönséget értesiteni, kérem sziveskedjenek engem nagy becsü látogatásával és becses bizalmával annak idején megtisztelni, melyek után maradok teljes tisztelettel

[34] 3—3 Székelyhidy Sándor.

Kézmű és rövidáru raktár.

Szolid árak és pontos kiszolgálás.

Nyomatott Csik-Szeredában, a lapkiadó Györgyjakab Márton utóda, könyvnyomdájában 1900.